

РЕШЕНИЕ

№ 3669

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **207** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. чл.84, ал.1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на В. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] , принудително настанен в СДВНЧ [населено място] с адрес [населено място], [улица], чрез адв. Т. И., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 7 – I (партер) срещу решение № ВР - 24 от 16.12.2019г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № УП-5711 от 03.12.2019г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради необоснованост, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и целта на закона. Правят се възражения, че формално са посочени, но не са обсъдени приложените към последващата молба доказателства, което е довело до неправилен извод за липса на нови обстоятелства от значение за личното положение на лицето, търсещо международна закрила. От една страна част от приложените към молбата доказателства не са били налични към предходните производства, от друга страна председателят на ДАБ при МС никога не е разглеждал възможността за предоставяне на международна закрила на В. А. на тяхно основание и предвид, че те попадат в хипотезата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Молбата е допустима, а фактите, на които се основава следва да бъдат разгледани и анализирани по същество в производство по закрила по общия ред. Излагат се доводи за

съществено нарушение на чл. 12, ал.1 от АПК, поради недаване на указания на заявителя на разбираем от него език какви следва да бъдат писмените доказателства, които да представи, за да бъдат те кредитирани от административния орган. Искане се отменя на решението и връщане на преписката за ново разглеждане с указания за допускане на молбата до производство по международна закрила по общия ред. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощен процесуален представител.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Ч. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Посочва, че интервюиращият орган е спазил чл. 76б от ЗУБ като е съобразил всички представени доказателства и е обсъдил предишните съдебни и административни производства.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Чужденецът е сезирал ДАБ с последваща молба за закрила рег.№УП-5711 от 03.12.2019г., в която твърди, че са настъпили нови обстоятелства във връзка с неговата бежанска история, които са от съществено значение както за личното му положение, така и за ситуацията в страната по произход А.. На първо място посочва влошеното му психическо състояние, изразяващо се в рецидивизиращо депресивно разстройство с тежки психотични симптоми. Поради заболяването е бил хоспитализиран в Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“ в С., а впоследствие е под наблюдение в Медицинския център в СДВНЧ „Б.“. Повече от година получава психологически консултации, които му помагат да се справи със стреса от преживяното и значително подобряват психическото му състояние. Влошеното здравословно състояние не позволява адекватно лечение в А.. Видно от приложена справка за актуалната ситуация в А., хората с психически проблеми са в уязвимо положение и са дискриминирани. Позовава се и на влошаване на ситуацията със сигурността в страната по произход в сравнение с предходните производства.

Към молбата са приложени: становище от Център АСЕТ от 27.10.2018г., справка за актуалната ситуация в А. от октомври 2019г., епикриза от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, епикриза от МБАЛ С. ЕАД, епикриза от МИМВР Клинична болница, допълнителен лист към историята на заболяването, амбулаторен лист, епикриза от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“.

Страните не спорят, че с решение № 16602/06.10.2017г. на председателя на ДАБ при МС на основание чл. 75, ал.1, т. 2 и т. 4, вр. чл.8 и чл.9 ЗУБ, на В. А. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по негова молба от 21.06.2017г. Жалбата на чужденеца е отхвърлена със съдебно решение № 7601 от 11.12.2017г. по адм.дело №11850/2017г. на АССГ, оставено в сила с решение №12844/24.10.2018г. по адм.д.№1494/2018г. на ВАС, III отделение.

Подадена е последваща молба с рег. № УП – 5711/02.01.2019г., с която е направено искане за допускане до повторно производство за международна закрила. Молбата е мотивирана с нови обстоятелства и доказателства относно бежанската история, а именно получени заплахи от талибаните по отношение на живота и здравето му. В молбата са изложени доводи и за влошено здравословно състояние и приложени два броя становища - от Център за подпомагане на хора, преживели изтезание АСЕТ с изх.№4/27.10.2018г. и от фондация „Център Н.“ с изх. № 38 от 03.07.2018г. Като допълнение към молбата са представени становище от психотерапевт от Център за подпомагане на хора, преживели изтезание АСЕТ от 10.10.2018г., амбулаторен лист

от МБАЛ „св. Н.“ от 07.11.2018г. и епикриза от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“ от 21.12.2018г. С решение №ВР – 2/15.01.2019г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС последващата молба не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. В решението са обсъдени твърденията за преживения посттравматичен стрес, хоспитализациите и лечението и е прието, че тези факти са преклудирани в основното производство по международна закрила, доколкото в решението на ВАС на РБ е обсъдено и заключено, че „недобрият здравен и психичен статус на молителя сам по себе си не е основание за предоставяне на международна закрила, поради което възраженията и доказателствата в тази насока не следва да се обсъждат“. Относно заплахите от въоръжени групировки в А. е отхвърлена достоверността на писмените доказателства. При обжалване по съдебен ред, решение № ВР – 2/15.01.2019г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС е потвърдено от АССГ със съдебно решение №5474/05.09.2019г. по адм.дело № 990/2019г. на АССГ.

С обжалваното в настоящето съдебно производство решение №ВР-24 от 16.12.2019г. на интервюиращ орган при ДАБ на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата молба рег. № УП-5711 от 03.12.2019г.

Пред съда е представено решение №2594/20.05.2020г. по адм.дело № 3493/2020г. на АССГ, с което е отменена заповед №5364з – 749/17.03.2020г., издадена от директора на дирекция „Миграция“ – МВР. Като мотив от фактическа и правна страна е посочена нота 446/15.05.2019г. на Посолството на Ислямска република А., съгласно която жалбоподателят е болен и попада в уязвима група, поради което не подлежи на екстрадиция и няма да му бъде издаден пасаван, като е отправена молба да бъде лекуван в България.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 20.12.2019г., а жалбата срещу него е подадена на 23.12.2019 г. - в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Молбата на В. А. от 03.12.2019г. отговаря на определението за последваща молба по пар.1, т.6 от ДР на ЗУБ, доколкото предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ по общия ред е приключило с акт по чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ, потвърден с влязло в сила съдебно решение. За тези случаи нормите на чл.76а и сл. ЗУБ уреждат т.нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила – преценка на тяхната допустимост съгласно чл.13, ал.2, т.4 ЗУБ. Последната разпоредба касае случаите, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

При проверката за законосъобразност на акта, на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно заповед №РД-05-121 от 14.02.2018г. (л.16), в установената форма и при липса на данни за нарушение на процедурата съгласно чл.76в, ал.1 ЗУБ. Изложените от административния орган основания за недопустимост кореспондират с основанията по чл.31, пар.8, б.„е“ и чл.33, пар.2, б.„г“ от Директива 2013/32/ЕС.

По силата на чл.76б, ал.1 ЗУБ производството по допустимост се провежда единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, което изискване е спазено. В обжалваното решение са обсъдени приложените към последващата молба писмени доказателства относно здравословното състояние на жалбоподателя във връзка с психичното му заболяване, лечение и развитие на заболяването, но формираните въз основа на тях правни изводи са необосновани и направени при неправилно приложение на закона. За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2, т.4 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В този смисъл е съображение 36 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС - когато един кандидат подаде последваща молба, без да представи нови доказателства или нови основания, би било ненужно да се задължават държавите - членки да стартират нова процедура по пълно разглеждане на молбата. В такива случаи би следвало държавите - членки да бъдат в състояние да отхвърлят молбата като недопустима в съответствие с принципа за пресъдено нещо.

В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкува като новооткрити факти, т.е. само откриването на съответния факт следва да е станало след влизане в сила на предходното решение. На плоскостта на специалния материален закон, където молбата за закрила се основава на твърденията на лицето, понятието следва да се тълкува като новотвърдени факти и обстоятелства, релевантни към обстоятелствата по чл.8 или чл.9 ЗУБ. Изискването в нормата на чл.76а ЗУБ е тези твърдения да бъдат подкрепени с писмени доказателства.

Последните могат да бъдат новооткрити или новосъздадени документи за твърдените обстоятелства.

В идентичен смисъл е чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Разглеждането на молбата в съответствие с разпоредбите на глава II на Директивата (при спазване на основните принципи и гаранции, вкл. провеждане на лично интервю) продължава ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

Необосновани са изводите на интервюиращия орган, че кандидатът основава последващата си молба на обстоятелства, които са преклудирани в предходното производство по същество при преценка на основанията за предоставяне на международна закрила. В основното производство по молбата от 21.06.2017г. нито административният орган, нито съдът са се произнесли и разгледали фактите относно

здравословното състояние на В. А. и липсата на възможност за неговото лечение в А., потвърдени и от нотата на посолството на Ислямска Република А., в хипотезата на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ – „други причини от хуманитарен характер“. Видно от решение №16602/06.10.2017г. на председателя на ДАБ при МС, в него не се съдържа обсъждане на психичното заболяване на В. А.. Аналогично и в потвърдителното решение № 7601/11.12.2017г. по адм.дело № 11850/2017г. на АССГ не са разгледани тези факти и обстоятелства. Административният орган счита, че те се преклудирани, поради посочването в решение № 12844/24.10.2018г. по адм.д.№1494/2018г. на ВАС, III отделение, че „недобрият здравен и психичен статус на молителя сам по себе си не е основание за предоставяне на международна закрила, поради което възраженията и доказателствата в тази насока не следва да се обсъждат“. Може да се направи извод, че представените медицински документи относно психическото състояние на жалбоподателя не са обсъдени по същество в производство по международна закрила за оценка дали същите са основание за получаване на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. След като те не са били обсъдени в основното производство, същите не са преклудирани и отхвърлени от административния орган и от съда. Производството по допустимостта на последващата молба от 02.01.2019г. не е такова по същество за преценка основания за закрила и обсъждането на новопредставените писмени доказателства в него не може да доведе до извод, че те се преценени в хода на основно производство и са отхвърлени. Обсъждането в производството по допустимост не изпълнява задължението за разглеждане по същество на новите факти, на които се позовава жалбоподателя. Ето защо са неоснователни доводите на органа, че обстоятелствата във връзка с психичното състояние на В. А. не са нови и са преклудирани от предходното решение.

Съобразно тълкуването, дадено от Съда на Европейския съюз (СЕС) в Решение от 28.07.2018 г. по дело C-585/16 А. (пар.110): що се отнася до думите „гарантират, че ефективната защита предвижда цялостно и ех пипс разглеждане на фактите и правните въпроси“, те следва да се тълкуват, тъй като иначе биха били лишени от обичайното си значение, в смисъл, че държавите членки са длъжни по силата на член 46, параграф 3 от Директива 2013/32 да изменят националното си право по такъв начин, че разглеждането на посочените жалби да включва проверка от съда на всички фактически и правни обстоятелства, които му позволяват да извърши актуализирана преценка на конкретния случай. В това отношение изразът „ех пипс“ подчертава задължението на съда да извърши преценка, която отчита при необходимост новите обстоятелства, настъпили след приемането на решението, което се обжалва (пар.111 от същото решение на СЕС). В заключение СЕС приема, че член 46, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 47 от Х. трябва да се тълкува в смисъл, че изискването за цялостно и ех пипс разглеждане на фактите и правните въпроси може да се отнася и до основанията за недопустимост на молбата за международна закрила, посочени в член 33, параграф 2 от тази директива, когато националното право позволява това, и че в случаите, когато съдът, пред който е подадена жалбата, възнамерява да разгледа основание за недопустимост, което не е било разгледано от решаващия орган, той трябва да изслуша кандидата, за да му даде възможност да представи лично, на език, който владее, своето становище по отношение на приложимостта на посоченото основание към конкретните обстоятелства, в които се намира.

В конкретния случай, визираните нови факти се установяват от приложените

към последващата молба за закрила писмени доказателства, така и от представеното в хода на съдебното производство решение №2594/20.05.2020г. по адм.дело №3493/2020г. на АССГ, с което е отменена заповед № 5364з – 749/17.03.2020г., издадена от директора на дирекция „Миграция“ – МВР с мотив невъзможност за връщане в страната по произход поради влошено здравословно състояние и настояване от страна на посолството на Ислямска Република А. за лечение в България. Това от своя страна дава основание на жалбоподателя да претендира закрила на основание чл.9, ал.8 ЗУБ. Макар това основание по националния закон за предоставяне на статут по хуманитарни причини да не попада в обхвата на Директива 2011/95/ЕО, националният административен орган дължи обсъждане на така наведените доводи.

Изложените обстоятелства, наред с данните от административната преписка, че кандидатът разполага и с нови доказателства, приложени към последващата молба за закрила, които не са били съществуващи, не са представени и не са обсъждани до приключване на адм.д.№1494/2018г. на ВАС, III отделение със съдебно решение №12844/24.10.2018г., оборват тезата на административния орган за наличие на основание по чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ за недопустимост до производство за предоставяне на международна закрила по последващата молба рег. № УП-5711 от 03.12.2019г.

Тези съображения навеждат съда на извод, че в последващата молба на В. А. са налице нови елементи или факти, които следва да бъдат разгледани в производство по общия ред със съответните процедурни гаранции за кандидата. При разглеждането на последващата молба в общото производство по ЗУБ следва да се обсъдят новопредставените документи – становище от Център АСЕТ от 27.10.2018г., справка за актуалната ситуация в А. от октомври 2019г., епикриза от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, епикриза от МБАЛ С. ЕАД, епикриза от МИМВР Клинична болница, допълнителен лист към историята на заболяването, амбулаторен лист, епикриза от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, актуалната обстановка в А., възможностите за лечение на заболяването в страната по произход, както и новонаведените доводи за наличие на основание за предоставяне на закрила по чл.9, ал.8 ЗУБ.

От страните не се претендират разноски по делото, поради което съдът не следва да се произнася по дължимостта им съгласно чл.143 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 43 – ти състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № ВР - 24 от 16.12.2019г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба рег. № УП-5711 от 03.12.2019г., подадена от В. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., [дата на раждане] , принудително настанен в СДВНЧ [населено място] с адрес [населено място], [улица], чрез адв. Т. И., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 7 – I (партер).

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: